Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-212/2026-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Meliti Šmentanec-Klarić, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijalista Aleksandra Drakulića, u parničnom predmetu tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, putem Područne službe u Varaždinu, Kolodvorska 20c, protiv tuženika Triglav osiguranje d.d., OIB: 29743547503, Ulica Antuna Heinza 4, Zagreb, radi isplate, nakon održane glavne javne rasprave, zaključene 13. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, te objave presude, dana 26. studenog 2026.,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Triglav Osiguranje d.d. Zagreb, Antuna Heinza 4, Zagreb, OIB: 29743547503 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 26187994862, iznos od 5.501,73 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 1.114,29 EUR od 4. ožujka 2023. do isplate, na iznos od 1.297,87 EUR od 23. veljače 2024. do isplate, na iznos od 1.458,46 EUR od 15. veljače 2025. do isplate, na iznos od 1.631,11 EUR od dana podnošenja tužbe sudu do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 250,00 EUR, u roku od 15 dana.

Poslovni broj: P-212/2026-9

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi isplate.

2. U tužbi, u bitnome, navodi:
- da je 23. studenog 1995. osiguranica tužitelja Nada Kozar, rođena 16. rujna 1958. godine, stradala u prometnoj nesreći kao vozačica automobila; da je prometnu nesreću skrivila Božena Vadas, vozačica osobnog automobila marke Yugo 55, registarske oznake ČK 592-J, koji je u trenutku nesreće bio osiguran kod tuženika, broj police 077673 A,
- da se kao posljedica doživljene traume u prometnoj nesreći kod osiguranice tužitelja razvio posttraumatski stresni poremećaj te bolni sindrom kralježnice; da je po završenom liječenju i nakon provedenog medicinskog vještačenja utvrđeno da je kod osiguranice tužitelja nastupila profesionalna nesposobnost za rad uzrokovana bolešću u 60% i ozljedom izvan rada u 40%; da je rješenjem tužitelja od 10. listopada 2007. godine osiguranici priznato pravo na invalidsku mirovinu,
- da je na temelju priznatog prava na invalidsku mirovinu za tužitelja nastala obveza isplate u skladu s odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, kojom je isplatom tužitelj trpio štetu; da se tužitelj za povrat izvršenih isplata iz mirovinskog osiguranja u regresnom postupku obratio tuženiku, koji mu je u mirnom postupku podmirio štetu nastalu u razdoblju od 24. srpnja 2007. do 31. prosinca 2021. godine,
- da je daljnjim isplatama za tužitelja nastala i daljnja šteta te da je tužitelj odštetnim zahtjevom od 8. veljače 2023. pozvao tuženika da mu podmiri štetu nastalu isplatama invalidske mirovine u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 31. prosinca 2022. godine u iznosu od 1.114,29 EUR; da je odštetnim zahtjevom od 1. veljače 2024. godine pozvao tuženika da mu podmiri štetu nastalu isplatama u 2023. godini u iznosu od 1.297,87 EUR, odštetnim zahtjevom od 27. siječnja 2025. godine da podmiri štetu nastalu isplatama u 2024. godini u iznosu od 1.458,46 EUR te odštetnim zahtjevom od 9. veljače 2026. godine da podmiri štetu za 2025. godinu u iznosu od 1.631,11 EUR, odnosno ukupno 5.501,73 EUR,
- da je tuženik otklonio odštetne zahtjeve tužitelja uz obrazloženje da je tužitelj svojoj osiguranici priznao pravo na invalidsku mirovinu s osnova ozljede izvan rada u 40% te da, sukladno odredbi članka 27. stavka 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, nema razlike koja bi predstavljala stvarnu štetu za tužitelja, a koju bi imao pravo potraživati od tuženika;
- da ima pravo potraživati naknadu štete od tuženika na temelju odredaba Zakona o mirovinskom osiguranju (članci 161. do 164.) i odredaba Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (članak 22. i članak 27. stavak 1.).

3. Tuženik u odgovoru na tužbu, u bitnome, navodi:
- da osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, ali ne spori nastanak štetnog događaja i pasivnu legitimaciju, kao ni odgovornost svog osiguranika za nastanak štetnog događaja;
- da ističe prigovor zastare za mirovine isplaćene u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 31. ožujka 2023., pozivajući se na subjektivni zastarni rok,

- da je obveza tuženika propisana odredbom članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu; da primjenu predmetne odredbe potvrđuje rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2140/2018 od 13. srpnja 2022., te da je prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske za odluku u sporu koji Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje pokreće protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovina,
- da navedeno potvrđuju i odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-662/07 i Rev-2140/18 te odluka broj Pž-3459/20,
- da bi u slučaju ozljede na radu tužitelj morao dokazati razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu,
- da je teret dokazivanja visine štete na tužitelju, imajući u vidu odredbe Zakona o parničnom postupku i Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, budući da se visina štete mora utvrditi sukladno odredbi članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu,

4. U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju tužitelja – zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka MUP, Policijske uprave Međimurske (stranice 3-4 spisa) rješenje od 19. listopada 2007. (stranice 5-7 spisa), nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti od 24. srpnja 2007. (stranice 8-13 spisa), ispis kartice glavne knjige tužitelja - proknjižena stanja i promete (stranice 14-15 spisa), odštetne zahtjeve od 8. veljače 2023., 1. veljače 2024., 27. siječnja 2025., i 9. veljače 2026. i obračune isplata sa povratnicama (stranice 16-29 spisa), otklon tuženika (stranica 30 spisa), plan isplata iz državnog proračuna korisnicima naknada specificiranih u tablici za veljaču 2022. (stranica 119 spisa), ispise iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja (stranice 120-143 spisa) i sudsku praksu (stranice 144-221 spisa).

5. Odluku kao u izreci sud je donio prema svojem uvjerenju, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Nesporan je nastanak štetnog događaja koji je skrivio osiguranik tuženika te je nesporno da je osiguraniku tužitelja radi tog štetnog događaja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane bolešću 60% i ozljedom izvan rada 40%.

8. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja s osnova naknade štete prouzročene isplatom invalidske mirovine osiguraniku tužitelja Nadi Kozar, za razdoblje od 1.

siječnja 2022. do 31. prosinca 2025. u ukupnom iznosu od 5.501,73 EUR, zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

10. Temeljno je sporno pitanje koji pravni propis valja primijeniti prilikom odlučivanja o zahtjevu tužitelja budući da se tužitelj poziva na odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19), dok tuženik navodi da se ima primijeniti Zakon o obveznim osiguranjima u prometu, a koje pitanje je bilo predmet raspravljanja u brojnim parničnim predmetima te o kojem su zauzeta različita pravna shvaćanja nižestupanjskih i višestupanjskih sudova. Prema pravnom shvaćanju koje proizlazi iz odluke Rev-66/2022 Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 1. veljače 2022. u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine, mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, odnosno u trenutku kada su vršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja - prometne nezgode. Kako je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, koje obuhvaća i obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti u prometu, a koja materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, dalje: ZOOP), na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje se materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovome slučaju ZOOP. Sukladno odredbama ZOOP-a zaključen je ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog Zakona i njime preuzetih ugovornih obveza, a koje su propisane ZOOP. Člankom 8. st. 1. ZOOP-a reguliran je Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak, te je istim propisano da je društvo za osiguranje dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno tome zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja. Budući da je tim zakonom uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja, za rješenje ovog parničnog predmeta relevantna je odredba iz čl. 27. ZOOP koja uređuje „subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja“.

11. Odredbom čl. 27. ZOOP-a propisano je:
„(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.
(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.
(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.
(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.“

12. Nesporno je osiguraniku tužitelja Nadi Kozar utvrđeno pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad rješenjem od 19. listopada 2007. (zbog bolesti i ozljede izvan rada; str. 5-7 spisa), što je osnova isplate povodom koje tužitelj tvrdi da mu je nastala šteta, dok iz obračuna isplata (str. 17, 22, 26 i 29 spisa) te ispisa iz službenih evidencija tužitelja (str. 120-143 spisa) proizlazi da je tužitelj imenovanom osiguraniku u utuženom periodu isplaćivao invalidsku mirovinu.

13. Ključnom se ukazuje nesporna činjenica, a koja proizlazi iz navoda tužitelja iz podneska od 19. svibnja 2026. te na ročištu od 13. listopada 2026., da bi iznos invalidske mirovine koji bi bio utvrđen osiguraniku tužitelja u slučaju povrede na radu, nedvojbeno bio veći od onog koji je osiguraniku tužitelja priznat i isplaćen i to stoga što se prilikom izračuna takve mirovine (zbog ozljede na radu) kao staž osiguranja uzima period od 40 godina. Iz navedenog proizlazi da tužitelju - isplatom priznate invalidske mirovine njegovom osiguraniku - nije nastala šteta koja bi se sastojala u razlici između utvrđene invalidske mirovine i one koja bi bila utvrđena s osnove povrede na radu, a budući da bi takva šteta postojala tek u slučaju da je iznos isplaćene invalidske mirovine veći od iznosa invalidske mirovine utvrđene zbog povrede na radu, a o čemu se u ovome predmetu ne radi.

14. Kako je prema odredbi čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP-a obveza tuženika naknaditi razmjerni iznos mirovine oštećenika, a koji iznos predstavlja razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, pri čemu je gore navedenim rješenjem tužitelja njegovom osiguraniku Nadi Kozar priznata invalidska mirovina uslijed profesionalne nesposobnosti za rad uzrokovane bolešću 60% i ozljedom izvan rada 40%, sud utvrđuje da ne postoji razlika koju bi na temelju citirane odredbe ZOOP-a tuženik bio dužan isplatiti tužitelju pa je tužbeni zahtjev s osnove isplate invalidske mirovine odbijen kao neosnovan.

15. Odluku o trošku sud je donio temeljem čl. 154. st. 1. te čl. 155. ZPP-a. Visina troškova određena je sukladno vrijednosti predmeta spora, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa).

16. Tuženiku je priznat zatraženi trošak za zastupanje na ročištu od 13. listopada 2026. u iznosu od 250,00 EUR. (Tbr. 9. t. 1. i Tbr. 46. Tarife).

17. Slijedom iznesenog odlučeno je kao u izreci.

U Varaždinu, 26. studenog 2026.

Sutkinja
Melita Šmentanec-Klarić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa, a podnosi se putem ovog suda u tri istovjetna primjerka.
Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:
1. Tužitelj - Hrvatski zavod za mirovinsko osi
2. Tuženik - Triglav osiguranje d.d., Ulica Ar

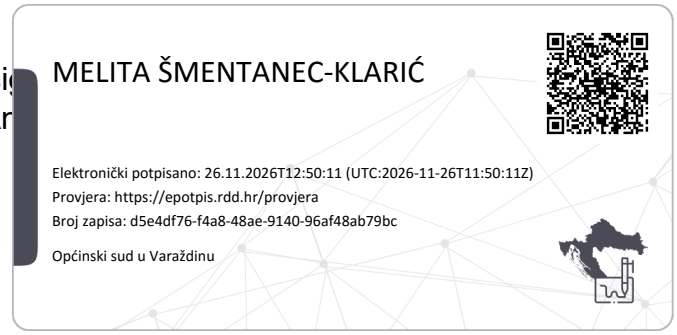

Broj zapisa: **9-30890-af064**

Kontrolni broj: **0ba79-53e38-51b46**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.